

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και τέτατον αιώθυμμεν χρόνον,
κι' ἔδρα τὸ Πτολιέθρον εὐκλεῶν ἀγώνων.

Ἔτος χίλια ὀκτακόσα κι' ἑννεήκοντα ἑπτὰ,
παταράκα Στρατοπέδω· και πλημμυρ' ἀπὸ λεπτὰ.

Πρώτη τοῦ Νοεμβρίου,
ἔξεστα Βουλευτηρίου.

Πεντακόσα λογαριάζω κι' ἑννεῖντα σὺν ἑννιά,
τούρτουρας πολὺς ἔφέτος και μεγάλη χειμωνιά.

Πάλι κουδέντα γιὰ Παρλαμέντα.

Ἐν μίσω τόσῃς βροντώδους ζέλης
ἄρατε πύλας Βουλῆς μεγάλης,
ἄρατε πύλας νὰ μῆψ' λεφουσι
λόγια Σωτήρων νὰ ξανακούσῃ
και τὸ καινούριον ἀσπαιζαμένο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Τρέχουν, βουζούν, συναλαλάζουν
μῆσα σὶ τούτῃ τῇ χειμωνιά,
μῆ μῆ και πάλι. μῆ μῆ βιλαζούν
γίδια και τράγοι και λαγυαρνιά,
πού θά μᾶς σώσουν σιγουραμένο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Νέων Συνόδων ἀρχὴν κηρύττει
και πατριώται φριμάζου πούροι,
νάτο τῆς δόξης τὸ πρῶτο σπῆτι,
νάτην ἢ μάντρα, νάτο τάχοורי,
κι' ὄλοι τὸ βλέπουν και σκούουν εἰ ν τ ο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Νάτο τὸ μπλάστρι και τὸ ταρότο,
τὸ γιετρικό μας τὸ πρῶτο πρῶτο,
τὸ μίγα Βῆμα και πάλι τρέχει
κι' ὀ γίρο-Κάπρος τὸ φοβερίζει,
πούχει και βαζα και φουρνιμένο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Νάτην ἢ Χαύρα, πού 'στὸ φορῆμα
ζωῆ θά δώσῃ και θά τὸ γιάνῃ
μὲ τὰ μουστακία τοῦ κύρ Ζεχμη,ῆ,
μὲ τῆς μπαρμπάταις τοῦ Ντεληγιάννη.
Νὰ τῆς παρλάτας τὸ παριμένο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Νὰ τῶν ρητόρων τὰ λάλα πλήθη,
νὰ τὰ κοπάδια, νὰ κι' ἢ Κορόνα,
πού μὲ λουλούδια 'στὰ γαυρα στήθη
ἀνοιξὶ φέρνει μῆς 'στὸν χειμῶνα
και 'στῆς καρδιάς μας ἀλεγραμένο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Βαρῶτε πέρα, κάνετε θέσι,
χορτάστε τὸς τιμαῖς περισταίς,
θαρρῶ πῶς μπαίνουν μὲ Τούρκου φρεῖ
στρωτὰ κεφάλια, καυκάλας ἰσχίαι,
δλαῖς στρωμαίνας ἀπὸ τοιμένο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Σκῦρουν κεράλια χωρὶς καπίλα
'στὴν καρακάξα τὴν παπαρόβια,
κι' ἀλαφιαμένο καθὲ κοπάδι
χυμῆ και μπαίνει μῆς 'στὸ ρημάδι
γιὰ νὰ τελειώσῃ τὸ φαλαμένο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Ἄμίσως βάγια πάρτε, δικέλοιο,
νέας Συνόδου μεγάλη στέλη,
και βλέπω γύρω βρηγίμαῖς μούραις
μὲ τῶν παπιδῶν τῆς ἀγιστοουραῖς,
κι' ἀγιάζου δια σ' ἕνα μωμέντο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

Τίγκ τάγκ κουδοῦνι ζανασημαίνας,
κι' ἀπίσω τρέμουν σὰν τὰ καλαμα
πρόσφυγες σκλαβοῖ κι' ἀρωστημένοι,
δσοῦς ἢ πείνα θερίζ' ἢ Λάμα,
κι' ἢ ρητορεία πᾶσι κρατίστο...
φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ Παρλαμένο.

